

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 157 (5232)
ЧАЦВЕР
11
ЛІПЕНЯ
1935 г.
год выдання XVIII

Прывітанне СНК ССР—ордэнаноснай БССР

У дзень 15-годдзя вызваленія Савецкай Беларусі ад буржуазна-
памешчыцкай польскай акупацыі Совет Народных Камісараў Саве-
ССР горача вітве рабочых, калгаснікаў і ўсіх працоўных Беларускай Со-
ціялістычнай Савецкай Рэспублікі.

Октябрская рэвалюцыя прынесла працоўным Беларусі вызваленіе
ад соціяльнага і нацыянальнага прыгнечання. Польская акупацыя
1919—1920 гг. награждала ім новым азабеленіем. Толькі славны пер-
шы Чырвонай арміі і герайчнае барацьба саміх працоўных Беларусі
лікімавалі гэтую нагрозу.

На аснове ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі працоўныя

Беларусі за працоўшыя 15 год ператварылі ёсць у адну з перадовых
рэспублік Савецкага Саюза: мацутна расце яе прамысловасць, быстра
развіваецца аграрнадзяжана, узброеная сучаснай тэхнікай сельская гаспо-
дарка, наўчальная павышаеца матэрыяльны і душевы ўзровень пра-
коўных.

Совет Народных Камісараў Саве- ССР у брацкім яднанні з другімі нацыянальнымі рэспублікамі нашай
вялікай пролетарскай радзімы і далей будзе існіваць у першых рэдах ба-
рацьбітоў за пабудову біскласавага соціялістычнага грамадства.

СОВЕТ НАРОДНЫХ КАМИСАРАЎ САЮЗА ССР.

Пісьмо знатных людзей Савецкай Беларусі таварышу Сталіну



На панскіх, нашы потам і сля-
зімі абітых, землях ад зары да
зары за жалкі грош гнуў спіну
беларускім селянінам.

Не вярнуць панам геты час. Ва-
векі атрымалі беларускія калгасні-
кі зямлю. Ні польскім панам, ні
ніямецкім фашыстамі ні аднаго
шэршака савецкай калгаснай зямлі
не аддамо.

Радасны і шчаслівы, куль-
турны і заможны становішчы
наша жыццё, расце заможнасць
нашых беларускіх калгаснікаў.

У калгасе «Чырвоны араты»
Байчанскае сельсовета. Гарадзі-
шчына рабна, на працадзені ўра-
гада ў 1933 годзе 1.8 кілограма
зернавых і 4.2 кілограма бульбы
у 1934 годзе ўжо прышлося на
працадзені 4.1 кілограма зернавых і
12.7 кілограма бульбы у
геты калгасе кожны калгаснік
мае карову, а апрача таго ў 21

калагаснік ішчэ ёсьць па двое
цяліт і ў 51 калгаснік ішчэ па
4 авечкі, а ўсю геты калгасе
60 калгаснікаў. У 1933 годзе толь-
кі 27 калгаснікі мелі боты, а ў
геты годзе ўсе 60 калгаснікі
хадзяць у скуренных
ботах. У 1933 годзе 10 калгасных
дамоў было выклесена шылераі,

а ў 1934 годзе выклесены шылераі

ужо 52 калгасныя дамы.

Калгаснік Бурый з калгаса
«Бязбожнік», Ленінскага раёна,
мае цапер трох добрых касцюмы,
а Бурый — былы батрак, які па-
ней ўсё жыццё абарвалім гадзінам.

Нават наша замія стала цапер
жэлезніца. Балгасным үраты-
са старымі не парушаеш. Весь-
напрыклад, калгаснік «Лырвонага
барацьбіта». Новадворскага сель-
совета, Менскага раёна, сабралі
у мініумі годзе з гектара зем-
лягі жытка 13 цент., зямій пшы-
ніцы 16 цент., аўса 15.5 цент.,
яравой пшыніцы 17 цент.,

ка-
гаснікі землякі ўсіх

землякі землякі

Прывітанне таварыша ВАРАШЫЛАВА

Менск, Сакратар ЦК КП(б)Б тав. ГІКАЛО Старшын ЦВК БССР
тав. ЧАРВЯКОВУ Старшын СНК БССР тав. ГАЛАДЗЕДУ

Вітаю і гордзь війшчю працоўных Савецкай Беларусі ў дзень патріяцізму! Канчатковага ўзвышэння роднай землі ад вероломага нацистскага, у дзень уручэння Беларускай рэспубліцы ордена вялікага Леніна.

Уручэнне сёмам беларускаму народу ордена Леніна з'ініцыятывы віцэ-і заслужанай унагородай за працягітасць і геройсці, за мужніцтва і фантастычныя у будаўніцтве новай сацыялістычнай жыцці.

Беларусь у Беларусі, як засуды в віцэ-і заслужанай унагородай за працягітасць і геройсці, за мужніцтва і фантастычныя у будаўніцтве новай сацыялістычнай жыцці.

Беларусь у Беларусі, як засуды в віцэ-і заслужанай унагородай за працягітасць і геройсці, за мужніцтва і фантастычныя у будаўніцтве новай сацыялістычнай жыцці.



за кароткія гады Беларусь вынікнула першыя рады брацкіх народаў віцэ-і заслужанай сям'і.

Савецкая Беларусь — гэта на-
гуты сацыялістычнай фарбоўкі на-
зывных рубішках нашай рады.

Яе жыццё, посміх і зе роскіш асаўліва радуюць усіх працоўных нашага віцэ-і заслужанага Савецкага Савета.

Чым націней, нахутаві і куль-
турнай будзе чырвоная Беларусь,
тым непрыступнай будзе граніцы нашай віцэ-і заслужанай, тым
узвишшай, спакойной будзе зе сваі славнымі шляхамі да новага светлага жыцця мільёнаў і мільёнаў працоўных нашай віцэ-і заслужанай краіны.

У Савецкага Савета яшчэ позі-
ла віцэ-і заслужанай, але
нікому і пікому не збіць віцэ-і заслужанай Савецкага Савета
са сталінскага сацыялістычнага шляху, шляху будаўніцтва ра-
даўнага жыцця ўсего працоўнага чалавечества.

Някай жыве Савецкая Бела-
rusь!

Някай жыве наша рады —
Савецкіх Сацыялістычных
Рэспублік!

К. ВАРАШЫЛАУ.



Члены бюро Центрального Комитета КП(б)Б на трибунале 1 мая 1935 года. На здымку: (злева направо) тт. ГІКАЛО, УБАРЭВІЧ, ГАЛАДЗЕД, ЧАРВЯКОУ, ВАЛКОВІЧ.

СЛАУНАЯ ГАДАВІНА

Д. І. ВАЛКОВІЧ

дзякі! армія, прыблізуецца, па-
садзіць нам.

Большавікі, рабочыя хажаюць
прыблізуці к губерніі славу
іх адрэздкі, шыёнау, пыверсаліту,
агонкі! імперыялісткаў — белару-
сікі націміру.

Агнадзельныя беларускія бапты
прыблізуці на сваіх штыхах вету-
шчыні ажэсі, жудасы запыніль-
ны і сацыялісты гэйт працоўніку
жыцця.

Беларускія агнадзельныя ўсе ўсе
у гісторыю жыцця беларускага на-
рода, якіх сінія пригніці, саміх
членаў, жудасы старонікі. Апры-
шылі пакідкі ажэсі, сацыялісткаў
і сацыялісткаў сінія першымі
прыблізуці народ беларускага Са-
вецкага Савета.

Выраслы фабрыкі і заводы, ста-
рэйшыя пакідкі працоўнікоў.

Рэвюць націмісткі народы.
Ходзіць зіміні (у 1913 г.) пра-
цоўнікі Беларусі пакідкі ўз-
ле 20 тысяч работнікі, то ў 1934
годзе Савецкая Беларусь мае ра-
ботнікі, занятыя ў прыблізуці
145 тыс.

Рэвюць працоўнікі і зі-
міні, занятыя ў прыблізуці. За-
нётыя першымі штыхамі ў віцэ-
і заслужаныя працоўнікі Беларусі.

Дзякі жыццю зіміні працоўнікі

15 год прашло з того часу,

когдзі доблесныя войскі Захадніга

фронтага атаківалі Савецкую Бела-

rusь ад войск белапаліскай Польшчы.

11 ліпеня 1920 года раздой-
часті 27-й Окружнай стралковай ды-
ніні прынадлігі У Менску, увесны
поўнае расстройства ў рамі ад-
ступаючых частей ініцыятува.

Віцэ-і заслужаныя працоўнікі
белапаліскай арміі на заводах

і складах, калгасах пераможнікі

сустракаюць вілікое свята свята

вызваленія Беларусі ад белапалі-
сікі. свята ўзрушэння рэспублікі

вышынай унагороды — ордена

Леніна — у дзень патріяцізму.

Слаўны бінакі старэйшая ды-
ніна РСЧА — 27 стралковая

чырвоно-зялёная дыніна, чыю бага-

тва сінія разнавіднасць у балці

зіміні Гледзі на ўсходзе, по-
лудні, побачы і заходзе, дыніні,

чыю сінія, захопленыя беларус-
кімі традыцыямі, захопленыя сінім

іх адрэздкі, захопленыя сінім

ПЯТНАЦЦАЦЬ ГОД БАРАЦЬБЫ І БУДАУНІЦТВА

Сёмыя слаўніцца 15 год з дні в вызваленія Беларусі і яе стаўцы горада Менска ад польскай акупацыі.

Гэта значынальнае пятнаццацьгоддзе. Яно запоўнена герайчнымі подвігамі рабочых і сялян Беларусі.

Башмарным і мучыцельным сном працтваўлецца мінулае. Гордым і радасным шэствіем сабоднага народу па шляху праладзеному вялікім наўкаводцамі пролетарскай революцыі Ленінім і Сталінім, з'яўлінецца сучаснае.

Пры царызме быў беларусы, але не было Беларусі. Царызм бязлітасна душыў наименшую пралуцінне нацыянальной самасвядомасці.

Беларуская дзяржаўнасць бараўной начатак ад Октябрскай революцыі. 30 снежня 1918 года заходняя абласць кафэрэнцыя большэвікоў, па прамой працяговаве і ўказанию тав. Сталіна абвясціла Беларусь самастойнай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікай, а шостую заходнюю партыйную кафэрэнцыю перайменавала ў 1-ны з'езд комуністичнай партыі (большэвікоў) Беларусі.

Рабочымі і працоўнікамі сялянства Беларусі, шад выпрабаванымі кіраўніцтвам большэвіцкай партыі, вытваральнікамі і памешчыкамі і капиталістамі у настрычніку 1917 года і атрымалі сваю савецкую дзяржаўнасць. Гэта прывяло ў прасць капіталістаў і асабліва польскіх памешчыкаў, уладаўших на Беларусі агрономікі маёнткамі і іншымі багаццямі.

Замежных і ўнутраных ворагаў революцыі, бачачы сваю пагубель, пасбяўляючыся награбленых імі багаццямі і прывілей, арганізавалі падвой на нарадную савецкую Расію.

Весь факты гіганцкага росту соцыялізма ў Беларускай ССР.

У дробасіанскай, нішчавацкай краіне, дзяякуючы ленінска-сталинскай нацыянальнай палітыцы, вырасла стройная соцыялістычная індустрый. Пабудованы раз буйных гігантаў прамысловасці, абсталаваных наўшчай тэхнікай. Сирод прамысловых працоўнікімі лёгкай індустрыі дзеяйнічаюць і металургічныя заводы, вырабляючыя сродкі вытворчасці, рознага роду варштаты, машыны і здабычу торфу, дарожныя машыны, будаўнічыя механизмы і іншыя фабрычна-азардскія абсталяванні. З 40 тысяч варштатаў, якія павінны быць выпушчаны працоўнікамі Савецкага Саюза, згодна

Брыллю праціўнікамі старонікі гісторыі польскага юладарства.

Штыком лёгкім і спакойнікі ботамі ўніштажалі ўсе заваяванні польскай агуламы. Народ, да-

кіравалі аўгінаннем сваіх сіл, арку, у рэспубліку першакласных ганізацый пісцілікіх партызан шасейных дарог, з буйнейшымі сілами атрадаў урывам складаў аўтамонтным заведам.

Чырвоная армія, ажыццяўляючы гемінальны стахінскі план разгрому інтарвентаў на Шаўдзёвым і Заднім фронтах, вызваліла Беларусь ад польскіх акупантатаў. Рабочыя трудаў і падымаючы культуру.

На падах беларускіх калгасаў і соўгасаў к 15-годдзю вызвалення ад польскай акупациі працујуць 5.600 трактараў, арганізавана на 88 МТС. Да канца бягучага года будзе яшчэ арганізаваны 8 МТС. На змену сакі прышлі складаны сельскагаспадарчыя машыны, якіх савецкая ўлада за апошнія толькі пяць год даха беларускай вёсцы на суму больш 40 мільёнаў руб., выдаткаваныя сувязі з індустрыялізацыяй і механізацыяй калгасаў і соўгасаў. Апрача таго чыгуначных рабочых наўчаваючы 50 тыс. чалавек, воднікаў і транспартных рабочых білі ў тых адступаючымі праціўніку і ўрады наступаючай пе-рамежной Чырвонай арміі і аб'яднанымі сіламі Беларусь і горад

Менск 11 ліпеня 1920 года быў вызвалены.

Нялягка было замечаваць нанесенны акупантамі рэзы. Разбураній неймаверны. Сярод «спанавання збавіцеляў» яшчэ і цапер відны на плачах многіх беларускіх рабочых і сялян. Яны напамінаюць аб практычным мінульым, якому няма больш звароту.

15 год пасля вызвалення Беларусі—гэта гады кіучай, захадзяючай герайчай работы. Беларусь стала національнае, яна зусім новая, яна стаць як гранітны ўзес на руках з капиталістычным светам. Заходнія граніцы віддаў якімі-то вялікага СССР месцы і наёйны, бо кожны завод, фабрыка, пабудаваны савецкай ўладай, кожны калгас, соўгас—гэта кре-пасці содзялію. А рост індустрыі, рост калгасаў гаспадаркі і нацыянальнай соцыялістычнай культуры—гіганцкі. Падлітка партыі і савецкай улады, наўрэзаная на ліквідацію эканамічнай і культурнай адсталасці прынчыпіяў указанія тав. Сталіна аб расширеніі шпанічнай базы ў за-сухаўстойлівых раёнах.

Калгаснікі Беларусі паспяхова змагаюць за лён, за павышэнне яго ўраджайнасці і за якасць ільновалакна.

Не пакладаючы рук, яны працуюць над расширеннем пасеву шпаніцы і тым самым ажыццяўляюць указанія тав. Сталіна аб расширеніі шпанічнай базы ў за-сухаўстойлівых раёнах.

«Тут я маю заміску аб тым, што мы, комуністы, быццам-бы насаджаем беларускую нацыянальнасць штучна. Гэта павярна, таму што юную беларускую нацыянальнасць, у якой ёсьць савірова, якая агрэсіўнаеца ад рускай, у сувязі з чым падняць культуру беларускага народа можна толькі на роднай яго мове. Такі-ж размовы раздаваліся гадоўшчыцамі на заходнім заходзе ад Украіне, а Украінскай нацыянальнасці. А янаўна яшчэ гаварылася, што украінскай рэспублікі і украінскай нацыянальнасці—выдумка немцаў. Між тым ясна, што украінскай нацыянальнасць ёсць і развітце яе культуры складае забавізм комістатаў. Нельга ісці супроты гісторыі. Ясна, што калі ў гараніях Украіны да гэтага часу нечне праважаюць рускія элементы, то з цягам часу гэтая гарады будуть немінучы ўніверсітаты. Гадоў сірок тыму назад Рыга працтвіўляла сабой иніціятыву горад, але паколькі гарады ростуць за лік вёслак, а вёска з'яўляецца захавальнай нацыянальнасці, то цішер Рыга

працоўнікамі Савецкага Саюза, згодна

□ □ □ Н. М. ГАЛАДЗЕД

будаўніцтва, падымаючы

студэнтаў розным спешыльнасцям і навукам. Больш 700 чалавек навуковых работнікаў займаюць павукова-даследчай работай у розных навуковых інстытутах, са ўніверсітэце, у Беларускай акадэміі наукаў (усюю навуковыя работнікаў і выкладчыкаў у ВНУ у Беларусі налічвае 1.400 чалавек). Нямала навуковых доследаў ужо прыменена на практыцы.

Ішчэ ў 1921 годзе яны стварылі національную контрапрэволовацыйную арганізацію «саюз адраджэння Беларусі», перайменаваную ў «саюз вызваленія Беларусі» і праз гэты шырокае арганізацію імкнулася ўзарваць знутры соцыялістычнага будаўніцтва. Самі беларускія п'есменнікі і пэзэты вырастаюць у буйнейшых майстров—«інжынеры» чалавечкі. Асабліва гэты рост якіх пыкметычны са зору чаладых пролетарскіх п'есменнікаў і пэзэтав.

Больш 55 млн. трукаваных арганізацій калгасаў к 15-годдзю вызвалення ад польскай акупациі працујуць 5.600 трактараў, арганізавана на 88 МТС. Да канца бягучага года будзе яшчэ арганізаваны 8 МТС. На змену сакі прышлі складаны сельскагаспадарчыя машыны, якіх савецкая ўлада за апошнія толькі пяць год даха беларускай вёсцы на суму больш 40 мільёнаў руб., выдаткаваныя сувязі з індустрыялізацыяй і механізацыяй калгасаў і соўгасаў. Апрача таго чыгуначных рабочых наўчаваючы 50 тыс. чалавек, воднікаў і транспортных рабочых білі ў тых адступаючымі праціўніку і ўрады наступаючай пе-рамежной Чырвонай арміі і аб'яднанымі сіламі Беларусь і горад

Менск 11 ліпеня 1920 года быў вызвалены.

Яны падрыхтавалі ахры ё Советскай Беларусі ад Савецкага Саюза. Яны ўсямерна імкнуліся наўрэзаныя на шляху капіталістычнага развіцця, высунуўшы галоўным пунктам сваёй варожай пра-граммы—насаджэнне кулакаў хутароў у процівагу палітыцы партыі аб капіталістичнім будаўніцтве.

У процівагу развіццю савецкай культуры яны працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культуру на-мешчыкаў—прынціпальнікаў, на культуру папоў і царкоў. Завербаваўшы сабе прыхільнікаў сирод нацыянальна-апартуністуў унутры КП(б)Б, сирод людзей з партблізкім у кітепі, зачастую займаючых відны пасты савецкай і партыйнай работы, працтвівалі саюзом працоўных БССР на культу

наци
базы
шарь
себе
Поль
изан
кую
утра
ския
рабоч

У дробнасмальшанай, пішчанскай краіне, даючую тэленіска-стадійскай нацыянальной палітыцы, вырасла стройная сацыялістычная індустрыя. Набудована раз буйных гігантаў прамысловасці, абсталёванных назейшай тэхнікай. Сирот прымесовых працьшчестваў лёт-кай індустрыі з'явіліся і мета-

У 1919 годзе польскія легіёны захвадзілі частку Украіны і Беларусі, у тым ліку горад Менск.

Брызю праігтаны старонкі гісторыі польскага ўладарства.

Штыком легінераў і паною бетам зікштажаўся ўсе заваяванні Октябрской революцыі. Народ, развязавлены ад соціяльнага і нацыянальнага гнету, штыком і мізуном ператвараўся ў пад'юремнае «быдла», у рабоў польскіх паноў — Радзівілаў, Патоцкіх, Чалскіх,

засела і інші. Але вони вже не
штажаліся цілыми відок, гарады і
мистечкі. Сотням і тисячамі рас-
стрільвалися і вешалися на ступах
всіх дверей біларуські рабочі і
селяни: без суда і слідства нават
старіші і дівчі караліся смерцю
толькі за аздому падазренню і
спачування совєцької уладзе. Зни-
штажаліся школи, закритыя со-
вєцької уладай Арганізоўваліся па
прамому загаду із феноменальними
нагромами, распальвалася ша-
ховая міжнародная варо-
жасць і нянаніць.

Першым загадам акупантага ў быў
загад аб аднаўлениі прыватнай
уласнасці памешчыкаў і капітала-
стага.

Весь што гаварылася ў гэтым
загадзе польскага камандавання:

«Усе распашаджэнні і дэкрэты большевіцкіх органаў аб адмене прыватнай уласнасці—адміняюцца. Памешчыкі, або іх прадстаўнікі, не пазней 10 верасня, павінны ўступіць ва ўладанне сваім мажнікамі».

Рабочая і селяні Беларусі, сле-
дуючы заветам большевіцкай пар-
тіі і правадыроў революцыі тт.
Леніна і Сталіна, у адказ на дзі-
хія расправы польскіх шаноў-
ад-
вільчыкам, беларускіх рабочых, разультате практичнага ажыцці-
лення генеральнай лініі партыі і
перамогі палітыкі сталінскай інду-
стрыялізацыі вырасла ў матутную
індустрыяльна-калагасную распублі-
ка і землякам, за заможнас-
ті, на калгасах Пасляхова
развівамоць вёлагаса.

Сетка середніх школ на соднай мове ўсё больш і больш відшыраєцца і у білжэйшыя гады сяяць пія школы на сяле заменяць існуючымі ніжэйшыя школы, у якіх ужо даўно не адчуваецца немахра- ту.

—Стална па на-
рытанию.

Цыбы рабочага кла-
са Беларусі асабліва

Такава кацасная веска ў Беларусі, прышоўшая на змену старой, жабрацкай, нёмнай і забітай баражскай весцы.

На основе росту економікі як у гораде, так і ў вёсцы вырасла і советская культура. Мы супрацо-
ем 15-годзіце валікай перамогай на культурным фронце, як і ў галіне прамысловасці, комунальнага будаўніцтва і сельскай гаспадаркі. Беларуская культура нацыянальная па форме, сонцялагчычная па зместу, расце як на дражджах і ў горадзе і ў вёсцы. Пры плюсыме больш % насельніцтва (каля 70 процентаў) было ниграматным,

спляхова змагаютьца
жыццё, за ўмада-
лага ладу ў вёсцы
адымашь ураджай,
цызялістычную жы-
разгортвають новае
цяпер гэта няграінага сць, даўно
ўжо ліквідавана. Усё дзіцячэ на-
сельніцтва школынага ўзросту
ахоплена вучобай. У тэхнікумах,
ВНУ і ВТНУ навучаецца 35.760

партийні і геніальні
місії всіх народів та
шо пастяним пад
і душевне рускага про
стяу са праўным твар
ай сециалістычнай куль
турнай і духобной. Ен
са сваіго асюродзіа ты
чары новай савецкай ін
дустрыі, інтэлігэнцыі творчай
унай, рапучай і сазида
такой інтэлігэнцыі, якім
да сам прозетарыят —
іхага чалавечага прогре

Праз год буржуазныі беларускія нацыяналісты зрабілі другую вылазку, склікайшы так званую акадэмічную канферэнцыю, на якой ярка прадзялістравалі яднаве нацыяналістычных сіл супроты капіталістам, патріі і солідарнасці.

огі гэтага не прышлі са-
х. Іх атвадувалі ў жорсткі
рабочыя і сяляне Беларусь
— кіраўніцтвам сваіх
Перамогішт белагвардзей-
купшантау у грамадзянскай
треба было перамагаць
ога труднасцей і на фрон-
тага будаўніцтва. Многія
зароду, падцярдчаны па-
ў адкрытым скратцы,
імі своею контрреволюцый-
ным прыгуную работу на зры
соцыялістычнага будаў-
Нацыяналістычнай контр-
рэвалюцыйнай ашчэ ў часе стварэння
І Беларусі імкнулася з'я-
шч краіну пад пратэктарат
Вільгельму. Падцярдчаны
зах, гэтага прыхаваслі віру-
капітадома імкнуліся за-
рапоштатці беларускі народ
памешчыкам. Пасля вы-
польскіх акушантаў частка
нацыянальных кістучных ворагаў

улаца пад фальшивым сціпам
развіцця нацыянальнай культуры
Справа дайшла да таго, што яны
з залы канферэнцыі вынеслі пар-
трэты правадыроў і ўбраў залу
у «нацыянальныя тоны». Як по-
тык выяснялася, гэта была не
акадэмічная канферэнцыя, а аб-
ядваны з'езд нацыяналістычнай
контрреволюцыі. Па гэтых выла-
ках нацыяналістычнай контрреволю-
цыі КП(б)Б пад кіраўніцтвам
святога ЦБ ударыла з усёй сілай.
Пасля гэтага нацыяналісты часо-
ва прыціхлі, але потым зноў раз-
вілі шаленую веяйнасць. Гэт-
дзеяйнасць імі у п'ёўтай ступені
улавалася ашчэ і таму, што яны
атрымлівалі падтрымание і прак-
тычнае і палітычнае ў некаторых
людей, заміненных гэмыі алка-
хічнай афіцыяльнай часты. Па
пакравіцельствам гэтых нацыяналі-
стакаўніцтвам гэтых нацыяналі-
стакаўніцтвам гэтых нацыяналі-

КП(б)Б, мабілізувавші широкі слай рабочих і селян у 1929-1930 р., нагадану разбіда галотилы сіам нацыяналістычна контрреволюцыі і яе агентуру радах КП(б)Б—нацыянал-апартніцтва.

Разбіты, але непабіты вораги астаткі чонтрреволюцыйных нацыяналістаў, — прыгінуўшы

Гетыя пеопекі айнажуць да результатам сістэматычнай барацьбы БП(б)Б з беларускім нацыянал-ападтыўствамі «нутры» БП(б)Б, з правымі і «левымі» ўзілістамі, з ахвягнем траціцца-изменіўская-зіноўеўская тварыстычнай балагчыццедасліўчыты.

Овітуючим поспекі снайдро-
сту, ми зафіди пам'ятем слови таварыша Сталіна аб тих, каб
не супакоївацца на дасягнутым, не
пачываць на лаурах, тым больш
не зазнавацца. Таму ІІІ(6)Б, ра-
боты і калгасніі ставяць сваёй
задачай далейшага ўсімежнае ўп-
лаганне совецкіх граніц на хадзе.
Сваёй революцыйнай пільгас-
цю яны ставяць перад сабой за-
дачу—удзесяцярыць сваю энергію
для далейшага ўзыму прамыслові-
асці, транспорта, калгаснай гас-

Беларускі народ пранікнут беззаетнай адданасцю, любою да свайг яцеры-разымы, да вайлагага і непераожнага Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік, неадрыўнай і неадлучнай часткай якога зафіксёны і будзе Беларуская ССР. Ён пранікнут близкай любою і адданасцю да свайго лепшага друга і настаўніка, пайважлівага чалавека эпохі—таварыша Сталіна. За сваю разімую—ССРР—беларускія рабочыя і сяляне зафіксёны гатовы аддаты усе свае сілы, а калі трэба, то і жыццё. Гэта павінны ўлічыць і паты Радзівілы і Розенбергі, якія зноў пачалі марыць уголас аб сваіх захватніцкіх імперіях. Не бываць ніколі намоцкаму капралу і польскому пану каменданту на Совецкай Беларусі. Нашы граніцы дадзяць закрыты

Вашікі гонар быць будаў-
ніком і барацьбітом ордзанансай
рэспублікі. Гэтым начуццем пра-
ніжнут кожны член БП(Б)Б, кожны
совецкі работнік, увеселі бела-
гускія варод.

Народнае свята 11 лістапада пройдзе пад знакам усіхмерайчайшай маблізациі найшырэйшых мас беларускага народа на далейшую барацьбу за соплемініх.



Столиця ордэненоснай БССР — Мінск.



Знатныя людзі БССР. На здымку (злева направа): СЦЯПАН ТУФАР—ліпшы сплаўшчык рэспублікі, ЕКАЦЕРЫНА КУЛЬБА—калгасніца калгаса «Чырвоны Скарнічы», Менскага раёна, дэлегат II ўсесоюзнага з'езда калгаснікаў-ударнікаў, ТАРАС ГАРАЙ—перадавы брыгадзір рэспублікі, ЗОНЯ РАЧОК—адна з лепшых трактарысток БССР, ДОСІН—адзін з лепшых машыністў рэспублікі, узнакароджаны ордэнам Леніна, ЗАВАДСКІ—старшыня калгаса імя Калініна, Рогачоўскага раёна, які працуе 19 год старшыней калгаса, ГАЎРЫЛА СЦЕШЫНЦ—старшыня калгаса «Чырвоны пагранічнік», Старобіліскага раёна, дэлегат II ўсесоюзнага з'езда калгаснікаў-ударнікаў.

Нашы дадаткі да пісьма таварышу СТАЛІНУ

КАЛГАСНАЕ ДЗЯКУЙ

Сёння на сходзе, калі мы падтвянем пісьмо нашаму роднагу Сталіну, і я, простая калгасніца, хоту сказаць аб сваіх жыццях, аб нашым закуранным аспектам. Печ у гэтым хадзе была без коміна, дым выходит зірае прарабленое ажно ў толі. Яя начыналі падніць у печы, толькі ўсе пусцілі лажыцца на глыбіню падлогу, бо нельга было стаць, дым зечы выйду.

У таких ціліх умовах жыў я самі сваім бэцькі батрака-гамыкі. Гомад і холад супрадавжана да самай революцыі.

Помніо, памер бацька. Шакеншчык адлюбліўся даць тры лопаткі на ручу. Пан меў вязкіх лес, але без рошай не каваў і адной галінкі, ў нас, брат, калейкі не было. Прышло для таго, каб збіць труны, выяць некалькі дошак з нашай разбуранай хатыні. Можна было-бы многа прыкладаў прывесці, што таikkай долі батрака.

Цяпер наша жыццё ізле па-іншому. Добрае жыццё. Жыву я у сямейкім светлым доме. Сцены ў нас з алеенымі аклеенымі абоямі. Праца з'яўляецца дае май самі добрыя прынесьці. І мае сыны не церпіць тых з'яніц, што перадарніеў я. Старшыня йаў пракаце ў Менску дыректарам вучебнага камбінату, наядоўшы — Ёсіф скончыў школу і працуюць вахункаўодам нашага калгаса. У спектры дзенів нашай радасці ёсць я сход і ад жыне перадаць усю іх калгаснае жыццё нашаму Сталіну. Толькі пры сюжэце глядзе а стаў жыць падску. Вылез з курнай каты, падніміць дзяцей і да паканаць.

НАІВЯЛІКШАЯ РАДАСЦЬ

Зараз адзін сын — настаўнік, другі — камандзір Чырвонай арміі, трэці — каваль у нашым калгасе, дацца іміністракт на ільвоцераўбіцы працуе, астатнія ашта вучыцца ў сярдзіні і начатковай школах. Ці гэта не радасць, таварышы! Я, удава многасемейная, вывела ў лоткі сваіх дзяцей. Гэтакім выяўлюю радасць я хачу выказаць у пісьме нашаму бацьку роднагу Сталіну.

Цяжка спачатку. Пашла ў калгас і зусім абнавілася жыццё. Успамінаю, як іншыя ўдовы раней зусім гібелі, жабрачылі, а ў калгасе, часна працуячы, я здолела вучыць сваіх сыноў і дачок.

ЛУНЕРЯ ПАРФЕНАУНА
САКАЛОВА.

(З пратакола агульнага схода калгаса імя Кірава, Лёзнянскага раёна).

СТАЛІН ВЫВЕУ НАС З КУЛАЦКАИ НЯВОЛІ

За сваё жыццё я злега пазнаў гора ад кулакоў-жываглотоваў. Усю маладосьць, я — спрадвечны батрак, працоў на кулакскіх кулакства, ад якога мы, батракі, многа націрпеліся.

Усё жыццё я буду звязаваць Сталіну за такую разумную прынаму. Замкні я па-людску, злуожна, культурна, свабодна. Нама скончыў, каб выказаць мою радасць! Многія, не вытрымалі здаек, самі підалі заробленыя гроши і шукаваць лепшую долю. Але дзе яе знайзеш? Замкні сваё не было, а кулакі чудоў было зноўліваць, сявалачное.

МІНА ШУМІГАЯ.
Калгас «Чырвоная Зорка», Лоўчынскага раёна.

САБАКІ І ЛЮДЗІ

1 мільён 124 тысячи рабочых, калгаснікі і працоўныя Савецкай Беларусі атгаварылі пісьмо знатных людзей БССР таварышу Сталіну. На гэтых сходах выступалі рабочыя, работніцы, калгаснікі і калгасніцы, унасілі свае дадаткі з волыту сваіго жыцця ў пісьмо к таварышу Сталіну. У раздакцію «Звязды» паступілі тысячи тыхіх дадаткаў. Сёння мы змяшаем невялікую частку гэтых дадаткаў рабочых і калгаснікаў.

БАТРАЧКА СТАЛА ЗНАТНЫМ
ЧАЛАВЕКАМ

Раней я служыла батрачкай. Пан лепш шкадаваў сабаку, чым мене.

Партыя вызваліла мене з-пад панской няволі. Цяпер я калгасніца-ударніца, знатны чалавек сваіго раёна, рэспублікі. Я падпісала пісьмо таварышу Сталіну. Цяпер хадзелася-б адно—бачыць нашага ўтраіх выпрацавала 800 праца-любімага бацьку, Іосіфа Бісарыевіча Сталіна.

Мар'я Ярошчанска.

Калгас «Чырвоны працаўнік», Даўжынскага сельсавета, Магілёўскага раёна.

НАВЕЧА

Валікую пільзину выносім тобе, Сталін, за твоё клянціцтва адносіны па-задзеленні бескарбонкіх калгаснікаў кіровамі, за новыя статуты сельскагаспадарчай арганізацыі, якому ты даў сажнія вялікую

ШЧЫРА ДЗЯКУЮ СТАЛІНУ

Рос я сіратой. Бацька мой памёр, калі мне было 6 год. Недавно школу не было піякай магчымасці. Жылі мы ўпрогалады. Пасля революцыі пачаў самастойнай працаўніцай.

Я з'яўляюся знатным чалавекам торфу. У мінулым годзе я першы ў Салюце выканаў сезонны план па торфаздабычы.

У гэтым сезоне варожыя элементы прарабаталі падарваш мой аўтарытэт. Але-ж ім гэта не ўда-

лось. 5 ліпеня моя брыгада выканала гадавы план.

На торфаздобывальне «Шых сопыліца», іде я працую, ужо зараз дзесяткі брыгад скончылі сезоннае заданне.

Я абавязваюся звыш плана дзяць яшчэ 400 тысяч торфацаглін. Я шчыра дзякую твою Сталіну за выключную ўвагу, якую ён аддае кожнаму з нас.

Знатны чалавек торфу БССР,
АНДРЕЙ КУРАНЕУ.

У ДЗЯЦЕЙ—ШЫРОКАЯ ДАРОГА

9 душ самі меў мой бацька. Замлі-ж было ў нас усюго 2 дзесяціны. Не жыццё было, а пакута. Ні аднаго сына не вывучыў. Зарараз у мене чацвёрта дзяцей. Усе вучыцца. Самы старшы тэхнік у канчыце. Шырокую дарогу адкрыла для нас совецкая ўлада.

Работы фабрыкі «Герой працы». Дзімін Канавалаў.

ЗМЯНІЛАСЯ ДОЛЯ ЖАНЧЫНЫ

На даручэнні жанчын калгаса «Чырвоны барацьбі», Падсцятаўскага сельсавета, Медзілаўскага раёна, хаду сказаць аб тым, таго мы дабыліся.

Вакамі жанчыні мучыла неміхасцерная цікіба, працаўніцай прыходзілася, як валу, а дзесяткі разіхалі частку ў полі, у часе жыцца.

Зарараз у калгасе цікібрава жанчына вывучаеца да работы на 2 месяцы. Для дзяцей створаны лехі, школы. Нашы дзені добра выхоўваюцца, растуць разумнымі і развітымі, адным словам, не так, як гадаваліся іх бацькі. Грохкая доля жанчыны змянілася, яна стала шчаслівай.

Калгасніца МАРЫЯ ЛІСОУСКАЯ.

АД ЖАБРАЦТВА—ДА ЗАМОЖНАСЦІ

Такіх Багданавых у нашым калгасе дзесяткі. Вось былы бацькі Іваноў Пятров, які меў калесіці вузкую палоску зямлі, выпрацаваў 900 працаўніц і атрымаў 140 пудоў хлеба і 180 пудоў бульбы. Мене кірову, трох авец, сіней. Даўжыня пашылі прыгожае паліго і хромавыя бацінкі, купіла шауковыя паточкі. Заможнае жыццё прышло ў дату нашых нарадаў-нікі.

АСТАПАУ.

Старшыня калгаса «Прагрес», Маскоўскага сельсавета.

НІКОЛІ НЕ ЗАБУДЗЕМ

У 1905 годзе да нас ў вёску прыехалі атраба стражнікі, якія білі сілані і дзяцей хадзілі і пісанічай пісанічай бескарбонкіх калгаснікаў кіровамі. У часе білі сілані і дзяцей хадзілі і пісанічай бескарбонкіх калгаснікаў кіровамі.

120 удараў паганкай атрымаў я, Салюн Сімен. У часе білі сілані і дзяцей хадзілі і пісанічай бескарбонкіх калгаснікаў кіровамі.

100 удараў было нанесена ине. Баскаву Логіну. Ва ўсіх забралі

ДАМО АДПОР РАДЗІВІЛАМ

Хлеба ў нас да новага ўраджаю сілані! Калі белавежскі ваты адбіханіца из-за напасці, усе калгаснікі і калгасніцы, прудзімі выстуپіць на заборону калгаснага жыцця.

У нашым калгасе больш шалюн

Ціннішы амаль жыцце поза нацыянальным. Добрае жыцце. Жыту и ў будзікім светлым доме. Сцены ў падарожніх аклесін абоімі. Праца і падарожніе дзеяньні дае імей самі добрае прычынкі. І мазе сныне не першын тых чоід, што перацареў я. Старшыня імей імп. Іван прадаеў ў Менску дыркі-пакеты вучебнага камбінату, маладой — ёсіф скончыў школу і працае рабункаводам нашага цалгаса.

У светлыи дзень нашай радасці: ішту і сход і ад мянен перадаць пікае цалгаснае звязку нашаму імому Сталіну Толькі пры соўскай уладзе і стаў жыць падеку. Вылез з курнай хаты, пачуцьці юзеці. А як паказаў пілін дарогу ў цалгас, я зусім райнанчыу сябе жыцце.

АНТОН ЛЯПЧИЧ.

пратакола агульнага схода цалгаса «Комінтэрн», Бабруйскага раёна).

Мы-ж, работы, за работу амаль Чарнігіўскага сельсовета.

САБАКІ І ЛЮДЗІ

Працауя я ў цалгасе Штатгавітата рабочым на лесапільнім заводе. Было ў пана 70 сабок. Да як кармеліткі кожны дзень рэзали борову. Добра жылося сабакам!

ПРАХОР ЮРЧАННА.

Калгаснік цалгаса «Комінтэрн»: за цэлую суткі атрымлівалі що 17 кап. у дзень. Еслі кулеш і бульбу з тухлай рыбай.

МІНА ШУМИГАЙ.

Калгас «Чырвона Зорка», Лоўскага раёна.

НАВЕЧ А

Валікую падязку выносям тобе, Сталін, за твае кляпітавыя здесіні па падзяленню бескарбонных цалгаснікаў кароўні, за новы статут сельскагаспадарчай арцезі, якому ты аддаў самую вялікую ўвагу. Гэта твае вялікія слова: зямля перадаецца цалгасам на вечна!

Знатны лідэр цалгаса «15-годзіе Октября», Картынскага сельсовета, Лельчицкага раёна.

У нашым цалгасе больш паловы цалгаснікі ужо маюць не толькі карову, але паддэлку і цёлку, 4—5 азотак, 2—3 кабанчыкі, 10—12 гусей і іншую птушку.

Р. АУДАКІМЧАНКА.

ЗОСЯ РАГУЛЬСКАЯ.

Цалгаснік цалгаса «Чырвона Зорка», Бярозіна, Бигомльскага раёна.

Дамо адпор Радзівілам

Хлеба ў нас да новага ўраджаю синіц! Балі белапанчыкі каты адважацца на нас на часці, усе цалгаснікі і цалгасніцы, груды выступаць на забору цалгаснага жыцца.

Няхай жыве наш родны правадыр Сталін! Жалаем іму здароўя на дубігі гады.

САМЕН САЗОНАУ.

ЛОГІН БАСЯКОУ.

Цалгас «Ісіфа», Глінскага сельсовета, Чэркаўскага раёна.

На службе ў інтэрвентаў

Магутным шкодам пранеслася цябрская нацыянальна-революцыйна ўсёй былой Расейскай імперыі.

Трапіцца, устое намешчыкаў і штатлістаў. Беларуская буржуазія, памешчыкі, булакі, для таго, б захаваць сваё паязванне, зівоцца на фальшивыя, правакаціскія методы. Пад фальшивым нацыянальным сцягам яны стаўцца прыблізіцца падзеямі, якія ўтворылі падзеі ў буржуазіі, памешчыкі, кулакі ў беларускія нацыяналь-дэмакраты пускаюць на ўсё. Ях усёроўні, хто-б там ні па-ваў на Беларусі — будзь гэта дзяды, палякі, аўстрыйцы, рускія нархісты, абы толькі не больше.

Створаны «Беларускі нацыяналь-дэмакрат», які меў сваёй ме-стварыць Беларусь-Го пад павіцціствам якой-бы там ні бы імперыялістичнай дзяржавы, нахадзіць рэцепты падхаліскіх ханжаскага ўмалення перад насташтим имущымі, для таго, каб вэлікі зарабаць беларускі на-ці.

Першыя прыкі гэтага буржуазнамешчыцкага камітета, які ўзнаўся вядомым прахвостам, паснікам сонечніх тисяч дзесяцін мел на Беларусі памешчыкамі, прынумтам, у 1917 г. з благаслаўніцай «Беларускай нацыяналь-дэмакраты» прыме рэзолюцыю, якой выкаюваецца «за падарожніе часовага ўрада, як революційнага». У гэтай-же рэзолюцыі прынумт «за неабходнасць падаўжэння революцыйнай супроты імп. Беларусі».

У гэтым наглым па сваім цынізму і прадаўжэнні дакументе, не маючы сабе роўных, яны пісалі:

«Беларусь заўсёды глядзеле і глядзіць на Аўстрый, як на вялікую славянскую манархію, у якой жыцце славян выяўляецца ў найбольш падыходзячай форме».

Мета ясная — барацьба з большікамі. Гэтага відрадкі роду члавечага прашанавалі свае паслугі ўсім імперыялістичным дзяржавам.

Гандліры працоўныя народамі звязаюць за працаўніцамі, якія вайны з немцамі, першымі сваімі крокамі сустракаюць кайзераўскія полымяні прывітальнай тэлеграфай на імя кайзера, у якой упраўляюць это «афіцыяльна прызнаць незалежнасць Беларусі». У гэтай-же тэлеграме адзін з галоўных гандліроў беларускім народам, старшыня делегацыі «Беларускай народнай рады» Цвікевіч заадаў адрэз у пісці:

«Делегацыя спалілаеца, што та-кія спрыяючыя адносіны з боку Немеччыны і паслужаць асновай для прымізных адносін з боку абодвух назусёдіў сваё паязванне. Цашыны псы буржуазіі, памешчыкі, кулакі ў беларускія нацыяналь-дэмакраты пускаюць на ўсё. Ях іх усёроўні, хто-б там ні па-ваў на Беларусі — будзь гэта дзяды, палякі, аўстрыйцы, рускія нархісты, абы толькі не больше.

У гэтай-же тэлеграме гандліры прашанавалі немцам ўсё, што яны хацеці.

Але кайзер памічу, што ён сам можа справіцца з грабяжамі: бетлава ўмачуваў на гэта прывітанне просіцца запамягчыць ў 150 000 руб.

Складаючыя адносіны з астат-сакратару замежных спраў Злучаных Штатаў Амерыкі з просьбай

«пакоіць дзяліць Беларусь ўсім неабходным для предаўжэння долейшага змагання з большашыкамі».

Уручаючы прывітальнай тэлеграме кату Ленінкіну, у якой Некрашэніч піша:

«Я вас вітаю за імя нацыянальнага цэнтра Беларусі.. Беларускі нацыянальны цэнтр, сфермаваны з большасці громадянскіх і нацыянальных організацій, узлу на сябе у гэты цяжкі момент формавання ту-тэйшага ўрада, тэксама і організацій беларускай арміі, мякочую не мэце барацьбу з большашыкамі».

Мета ясная — барацьба з большікамі. Гэтага відрадкі роду члавечага прашанавалі свае паслугі ўсім імперыялістичным дзяржавам.

Ноччу ўсе ваўкі шэрый. Саюзніць з вялікадзяржавыні рускі, шавіністамі, з гогенцолернамі, габсбургамі, белапалікамі, з кім толькі іх хочаш, але мэта адва — зарабаць беларускі працоўны народ.

Яны прашанавалі за гэта ўсё — лёгкі, піньку, шкілідар, запалкі, шло і інш. Яны прашанавалі пот і кроў працоўных.

Той-же самы Цвікевіч у «Філіцы стат-сакратару міністэрства замежных спраў ЭША даў падрабізны прэйскурант аб'ектаў продажы. «Беларусь, — пісаў ён, — лён, пінька, шкілідар, запалкі, шло, скора, лес, масла, гусі, сена, бульба, ёнір і цукар».

Намітайце, моў, на Беларусь, ка-мандаванне ябо кіраўніцтва як існуючым ужо беларускія часы, тая і тыя, якія будуть арганізоўваць ў будучым.

Пасылаючы запамягчыць ў 150 000 руб.

«Выратавальнікі» і іх пакрафіцы прайчылі. Чырвоная армія, настайніца замежных спраў Злучаных Штатаў Амерыкі з просьбай

«пакоіць дзяліць Беларусь ўсім неабходным для предаўжэння долейшага змагання з большашыкамі».

Акцыі гандліроў беларускім народам пачалі падаць. І калі беларускія шляхты рушылі свае полымяні на Савецкую Беларусь, нацыяналь-дэмакраты. Іх падзеі і планы былі выкінуты ў сметнік гісторыі.

Рабіты вораг прытаіюць, падла-кіраваюць, іерамітіў тэхніку і стаў энтузіястамі сваю падрывную работу. Адкрыта прарабатаўся аб тэхніцы нацыяналь-дэмакрату іх ідэолаг Цвікевіч.

«Мы нельга працягні, — пісаў ён у 1926 г. у журнале «Політіка», — сваю праграму ўзярэм у поб, то трэба прарабодзіць гэту дзесьць заслонам і заслонам. Важне, каб бы правільныя прынумты; калі прынумты справядлівы, дык разшыті стеноіца толькі пытненем чесу тэксты і дысцыпліны».

Шпіёны і дыверсанты, стаўленікі паміцай і польскай ахранкі, беларускія націмы, петрафарбаваўшыся з благаславення нацыянал-апартуністаў распаўшыца, якія па ўстановах і там пускаюць сваё нацыянальна-гаспадарчнае дзяла.

Інстытут беларускай культуры, узначальваючыя правакатарам і штойнам Ігнатоўскім, ператвараюць ў ачаг націмайскай дзейнасці. Гандліры беларускім народам насыджаюць у падручніках, кнігах, школах сваё нацыянальна-гаспадарчы «Інейкі». Старынна выпустошваецца ўсё тое, што ізле з пролетарскай Масквы, і ўзмоцнена пра-гандуецца тое, што уваскрапіе «самабытнасці беларускага тру-жаніка».

Банды Булак-Балаховіча, гэтага садыста-звера, арудаваўшага на сродкі беларускіх улад, знішчылі цэлую мястечкі, народавілі сваім зверствамі страх і жудасць на іхных жыхароў.

І прадыжныя твахвости ў гэтых час пелі дыфіламы ёб «Інейкі» і

«Філіцы» пад французскімі кімандаваннем ў барацьбе з большашыкамі і гэтага ўсё будзе належнасць вам.

Зноў не вышла, сарвалася. Геральдична Чырвоная армія, настайніца і кіруемая Ленінім і Сталінам, пры падтрымкі ўзброеных сіл і заслонамі беларускіх народов. Яны ўмольвалі польскае камандаванне рушыць свае полымяні на Віцебск, Смаленск для «выратавання сваіх братоў».

«Выратавальнікі» і іх пакрафіцы прайчылі. Чырвоная армія занесла такі знішчальны ўдар на сілнікам, акуантам. Вораг быў разбіты, а разам з ім быў разбіты і зінштожыты беларускі народ.

Яны выступаюць супроты совецкай рускай літаратуры, п'ес. Яны ўсімі сіламі стараюцца захаваць «самабытнасць», гэта значыць не відсутва і бескультур'е ў беларускіх народзе. Яны насыджаюць кулацкіх хутары, аддаюць беларускам «за-віратаванне».

І зараз гандліры беларускім народам у Заходній Беларусі — Лідзе, Бресте і Астроўску — падымаюць «самабытнасці», гэта значыць не відсутва і бескультур'е ў беларускіх народах. Яны насыджаюць кулацкіх хутары, аддаюць беларускам «за-віратаванне».

БССР у калюні імперыялістичных дзяржаў, у плацдарми для нападу на Советскі Саюз.

Пад зорыкам палітічнагрантаў, па захаду паміцкай і польскай ахранкі, прабіраючыя ў Советскую Беларусь націмы, правакатары і штойнам Рак-Міхайлоўскім, Бурсевічам, Гаўрылюкім, Дварчанінам і іншым. Аб'яднаўшыся з мясцовыми націдамі, яны выдзяліць самую разюшаную, самую гнусную дыверсантскую, штойнскую работу.

Партыя выврывае і разгромляе конгрэзенцыю ўзброеных сіл нацыянал-дэмакрату.

Але асколкі разбітага ворага ягчыцца. Выкартаваць да ванца контргрэзенцыю ахвосце, зінштожыць ворага без астатку — та-кава задача.

І зараз гандліры беларускім народам у Заходній Беларусі — Лідзе, Бресте і Астроўску — падымаюць «самабытнасці», гэта значыць не відсутва і бескультур'е ў беларускіх народах. Яны насыджаюць кулацкіх хутары, аддаюць беларускам «за-віратаванне».

Працоўныя Советскай і Заходнай Беларусі добра ведаюць, што хваеацца за гэта брахнай. Налічыцца падаўжэнне нацыянал-дэмакрату і польскай паміцкай.

Някай запамятаюць халуі паміцкай і канітадистаў, што калі яны сунуць сваё свіое рыла на нашы совецкія рубяжы, яны будуть бязлітасна рушыць.

Працоўныя Советскай Беларусі пад кіраўніцтвам партыі, разайз з усімі народамі СССР, написаў такі ўдар, ад якога ўжо не ачувацца імперыялістичны драпежнік іх лалужніх прадажных пасам — нацыянал-фашыстам.

А. ДЖЭЛЮН.

Член нас у соціалістичними бу-
жністю і державними кіраваннями
на аснове соціалістичних норм.

Секретар Центрального
Виконавчого Комітета
УССР Ю. ВАЛІЦХОУСКИЙ

ПРЫВІТАННЕ АД ТАДЖЫКСКАЙ ССР

Ад тих працоўных Таджыкіст-
ва шэлі гарэзне прыгодае ордо-
нансной Беларусі ў дзень святка-
вання 15-годзіннага вызваленія Бела-
руса ад белапольскай акупацыі.
Супраўдніцтва народу нашай вя-
лікай соціалістичнай радзімы, бі-
скупым поспехам брацкіх рэспублік
ССР, у тым ліку Беларусі, вока-
павіржаны праўнікі земельнікі
дзінока - стаўшыя нацыяналіст-
валітыкі. Узнагароджаная вышэй-

Секретар ЦК КП(б)

Таджыкістана ШАДУНЦ

Старшыня ЦВК Таджыкістана

ШОТЭМОР

Старшыня Соўнэркома

РАХІМБАЕУ.

ПРЫВІТАННЕ БЕЛАРУСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ

Байды, камандзіры, палітработ-
нікі часцей Беларускай ваенна-
акругі сардзінін чішуючыя рабо-
ты, калгаснікі, усіх працоўных
Беларускай Савецкай Соціалістич-
най Рэспублікі з радаснымі святамі
15-й гадзінны вызваленія народу
Савецкай Беларусі ад белапольскіх
акупантў і са святам уручэння
БССР вышэйшай узнагароды —
ордена Леніна.

У вечнасць адышла старая Бе-
ларусь, адсталая, жабралікая, аг-
раптая, пімная і разбітая калонія
царской Расіі, краіна нацыяналі-
стичнай прыгнечанія, кабалы, ботчы-
на царскіх памешчыкаў і пакоў.

Задумайшы зараз Савецкай Со-
ціалістичнай Беларусь. Пад кі-
раўніцтвам партыі большавікоў, на
слабойнай роліні зямлі свабодныя
народы Савецкай Беларусі буду-
туюць блескавае соціалістичнае
грамадства.

Главнікі перакогі Соціалістич-
най Савецкай Беларусі дасягнуты
толькі даўкуючы правільнаму і на-
ўглікому правізвестству ленінска-
стадіскай нацыяналістичнай паліты-
кі, дакладчыкі брацкіх падразделеній
народу вялікага Савецкага Саюза,
дакладчыкі мурдаку кіраўніцтву
большавікоў партыі і геніяльнага
правадыра працоўных усю свету —
нашага любімага таварыша
Сталіна.

Магутна разіваеща соціаліс-
тичнае працэсласць Савецкай
Беларусь. Ніхільна іху гарады со-
ціалістичнае сельская гаспадарка
Будзе распіртае культура — на-
цыяналізм на форме, соціаліс-
тичнае на зместу. Нізнерна варас
натаўшчыны добраўт усіх пра-
цоўных. Народы БССР акоплены
працоўнымі удымям і энтузіазмам,
упоры і падланосна будуюць со-
ціалізм і разам, рука ў руку з
нашай жаўзвай Чырвонай арміяй.

Камандуючы войскамі БВА

УБАРЭВІЧ.

Начальнік палітупраўлення БВА

СМІРНОУ.

Адрес рэдакцыі : выдавецтва: Менск, Савецкі, 63, Телефоны: прымы телефонія — 21-351, аддзены рэдактар — 21-352, кім. рэдактар — 21-353, аддзены рэдактар — 21-354, пісем рабочых і калгаснікаў : работы з рабочымі — 21-355, земельнай інформацыі — 21-356, вылуксуючы — 21-357; зд. выдавецтво — 21-358.

адносна царскіх ажадарскіх
катам. З краіны першэшай усе-
жах і вынікі імперыялістичнай
гравіаційнай вайны, юнкерскай
і белапольскай акупацыі — Со-
вецкай Беларусь вышла на шы-
рокі шлях уладніцтва будаўніцтва
соціалізма. Пад кіраўніцтвам на-
шай славівой комуністичнай партыі
на чале з вялікім Ленінам, пра-
цоўныя Беларусі перамаглі ўсіх
задзейніцтваў і злешніх ворагаў, а
найкрайнейшыя армія рабочых і селян
правіла цуды герояма, самафі-
раванія, антуражу і блажненій
соціалістичнай Беларусі!

Нахай жывуць героі гравіаці-
скай вайны, сваімі грудзімі а-
дасці ўнутраных і зовнішніх ворагаў, а
найкрайнейшыя армія рабочых і селян
правіла цуды герояма, самафі-
раванія, антуражу і блажненій
соціалістичнай Беларусі!

Нахай жыве ЦК компартыі Бе-
ларусі! Нахай жыве нашай вялікай
ленинскай-стадіскай партыі!

Васторжанае прыгодае на-
шаму правадыру і настаўніку та-
варышу Сталіну!

К вечару 10 ліпеня стадіца ор-
донаансай рэспублікі прыбралася

з пасяджэннем. У летнім тэатры
салу «Профітэр» — урачыстое
пасяджэнне пленума гарадскога
совета сумеса з партыйнымі, пра-
фесійнымі і грамадскімі арга-
нізаціямі. Пленум, прысвечаны
пятнаццатай гадзіні вызваленія
Беларусі ад белапалахіяў і ўру-
чанню БССР ордена Леніна.

Старшыня горадскога тав. Жуко-
віч адкрывае пленум. Ен расказ-
вае аб геройчных дніх барацьбы
з польскімі акупацістамі, аб ві-
дзе дніх будаўніцтва.

Выбираецца прэзідіум, куды ап-
рача члену прэзідіума горадскога
учасці пасяджэння члены біро ЦК
КП(б)Б, члены прэзідіума ЦВК
ЦССР, члены біро гардома партыі і
комсамола. У прэзідіуме за-
прашаючыя працтавінкі быly
трыфонаварскіх частці і знат-
ных людзі працтаемстваў стаді-
ці.

Уноўца працаваў выбраць
ганаравы прэзідіум. Упамінанне
імя Сталіна выклікае буру апла-
дысменту і авацій ўсіх прысут-
ных. З іменем любімага працадыра

Чарвякова — фарност Савецкага

Прыгодае ЗСФСР

Рабочым, калгаснікам, работні-
кам науки і мастацтва, усім пра-
цоўнымі ордонаансай Савецкай
федэрацыі выражая ўшаненіе,
што працоўныя Савецкай Беларусі
ад белапольскіх інтарпентаў,
ЗАККРАЙКОМ ВКП(б) і Урад
ЗСФСР шлюць палкае большаві-
цкое прыгодае. Пад вялікім сця-
гам Леніна — Сталіна нарадаілася,
вырасла і ўмадавалася на славу
і магутнасць Савецкага Саюза, на
радасць брацкіх народу нашай
соціалістичнай радзімы і на-
страх ворагам пролетарскай дык-
татуры квітнеючай ордонаансай
соціалістичнай Беларусь. ЗАБ-

Рабочыя, калгаснікам, работні-
кам науки і мастацтва, усім пра-
цоўнымі ордонаансай Савецкай
федэрацыі выражая ўшаненіе,
што працоўныя Савецкай Беларусі
ад белапольскіх інтарпентаў,
ЗАККРАЙКОМ ВКП(б) і Урад
ЗСФСР шлюць палкае большаві-
цкое прыгодае. Пад вялікім сця-
гам Леніна — Сталіна нарадаілася,
вырасла і ўмадавалася на славу
і магутнасць Савецкага Саюза, на
радасць брацкіх народу нашай
соціалістичнай радзімы і на-
страх ворагам пролетарскай дык-
татуры квітнеючай ордонаансай
соціалістичнай Беларусь. ЗАБ-

Секретар ВКП(б)

Закрайкома

БЕРЫЯ.

Старшыня Зак. ЦВК —

ЕФЕНДЗІЕУ

Старшыня ЗакСоўнэркома

МУСАБЕКАУ.

Прыгодае ад Захаднай вобласці

Захадні аблком партыі і аблас-
травадыром тав. Сталіны, ство-
рана выдатная магутнасць Савец-
кай Беларускай Рэспублікі, азан-
пост непрыступнай крапаскі Са-
вецкага Саюза.

Стагодзі рабочыя і селяне Бе-
ларусі, як і другія народы былой
царской Расіі, жылі ў кабаде,
а забітыя, галечай і баспраўем, пад
гнётам парызана, памешчы-
каў, фабрыкантаў і кулакоў-іра-
едаў.

Польскія паны хадзілі падніво-
ліць Беларусь, зрабіць яе кало-
нію польскага імперыялізма, ад-
даць памешчыкам і буржуазіі ўсе
багасці, створаныя працоўныі.

На рубажы з капіталістичным
Захадам знаходзіцца Беларускай
Соціалістичнай Рэспублікай. На
варце яе граніц стаіць славная
непрыступнай Чырвоная армія.

Непрыступныя граніцы Савецкага
Саюза і Савецкай Беларусі, уся-
сілі брацкі саюз працоўных
СССР, які да апошній кашпі

будуць біцца за кожную
шэльду Савецкай зямлі.

Ад іх працоўных Захаднай
вобласці шлем вам сардечнае ві-
шаванне ў сувязі з знамінальным

пятнаццатагодзіннім.

Нахай жыве вялікая большаві-
цкая партыя і яе правадыр тав.

Нахай жыве брацкі саюз из-
нашай жаўзвай Савецкага Саюза!

Нахай жыве ордонаансая Ге-
рманія Беларусь!

Секретар Захаднага аблас-
травадыра ВКП(б)

І. РУМАНЦЗУ.

Старшыня Захаднага аблас-
травадыра выхадзічага на-
мітата

Г. РАКІТАУ.

звязана выхадзічага на-
мітата Менска ад белапалахіяў,

звязаны перакогі соціалістичнага
будаўніцтва. Ен, жэны тучаль
Леніна, геніяльны стратэг револю-
цыі і друг народу, ён іх з адной
стороны перамогіў, і з іншай

стороны — выгнаны. Ен — Галадз-
эвіч, Галадзэвіч, Галадзэвіч.

З прыгодае урачыстай
цічуні горадскога — гаспадар
дзіці — выступалі прэзі-
дэнты Чырвонай арміі, перадамі

Чырвонага батальёна, чырвонага
батальёна — Галадзэвіч, Галадзэвіч,

Чырвонага батальёна — Галадзэвіч,
Галадзэвіч, Галадзэвіч, Галадзэвіч,

Чырвонага батальёна — Галадзэвіч,
Галадзэвіч, Галадзэвіч, Галадзэвіч,

Чырвонага батальёна — Галадзэвіч,

</div